

близо и далечъ, нови пѣтица за побѣдоноснѣ колесницѣ на Евангеліе-то. Въ *Египетъ* а именно въ Александріѣ, гдѣ-то живѣяхъ много Іудеи, Евангеліе-то вече рано быде введено, и отъ тамъ ся распространи чрѣзь Червено-то море въ *Арабіѣ*, гдѣ-то вече *Павелъ* сѣяше сѣме-то, и още по-нататѣкъ въ *Индіѣ*. Какъ е стигнѣло въ *Персіѣ* не е извѣстно; нѣ това е познато че вече въ трете-то столѣтіе имаше тамъ много привърженници; нѣ описва ся какъ ся случи щото Іверіанитѣ (въ *Георгіѣ*) станѣхъ христіани.

Една плѣненна Христіанка моляше ся Христу за болно-то дѣте на Господаря си, и дѣте-то оздрави. Кралица-та коя-то лѣжѣше въ еднѣ тяжкѣ болѣсть оздрави въ слѣдствіе на молитвѣ-тѣ на сѣщѣ-тѣ христіанскѣ робинѣ; и кога-то краль-тѣ самъ си веднѣждъ на ловъ паднѣ въ еднѣ голѣмѣ опасностъ, то припомни за Бога на христіанитѣ, помоли му ся и пріелъ нужнѣ-тѣ му помощъ, слѣдъ кое-то той станѣлъ христіанинъ, и съ съпругѣ-тѣ си обучаваше подданицитѣ си въ христіанство, до гдѣ-то пристигнѣхъ проповѣдници отъ Рымъ. Това е было въ години 320—330. Тѣй една болѣсть може да послужи кѣмъ изцѣленіе-то и една робинѣ кѣмъ свободѣ-тѣ.

Въ Малѣ-Азіѣ, а именно въ *Іоніѣ* и *Фригіѣ*, царство-то Христово въостанови главно-то си сѣдалище, и само нѣколко години слѣдъ смърть-тѣ на *Іоанна* пишеше единъ царскій градоначалникъ въ тѣзи странѣ (*Плиніѣ*) че всякадѣ въ